

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s'ondsags, s'onderdags en aaterdag.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle postdirecteuren.
Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 30 centimen.
De aankondigingen, per drukkings, 15 centimen.
De rekeningen, per drukkings 25 centimen.

TONGEREN, DEN 30 JULIJ.

Soldaten in verlof.

Meermalen reeds hebben wij den wensch uitgedrukt dat de minister van oorlog gedurende den oogst de milicianen op verlof zou zenden tot dat de veldwerken voltrokken zijn. Het *Handelsblad* houdt zich op zijne beurt met de zaak bezig en drukt zich in de volgende woorden uit:

« In eene der laatste zittingen van den provinciaal raad, heeft M. de baron Ed. Osy de Wychem, eene kwestie aangerakt, die wij reeds herhaalde keeren hebben besproken, namelijk het naar huis zenden der milicianen in de oogsttijd.

» In 1865 deed de raad aan het gouvernement den wensch kennen, dat de miliciewetten in dezen zin werden veranderd.

» Te recht zegde het achtbaar raadslid, dat het gebrek aan handen in den landbouw zich dagelijks meer en meer doet gevoelen.

» Het is maar door groot geld te geven, dat men buiten nog handen vindt, om den landbouwer in zijne nijverheid te helpen.

» En wat doen middelerwijl de zoons van onze pachters? Ze staan hier voor een leeg paleis of een doodsfort te gapen, het geweer in den arm; ze marcheeren en paradeeren, zonder dat het aan iemand voordeel bijbrengt.

» Verscheidene raadsheren hebben het voorstel van het achtbaar lid ondersteund.

» De raad aannemende dat de vraag van M. den baron Osy de Wychem, redelijk en rechtvaardig is, heeft deze met algemeene stemmen — en eene onthouding — aangenomen.

» De achtbare raadshere heeft door zijn voorstel eene wezenlijke dienst aan den buiten bewezen, en het ware te hopen, dat het ministerie minder hoorende-doof voor den uitgedrukten wensch bleef.»

Uit den Haag wordt gemeld, dat bij het ministerie het voornemen bestaat in september aan te kondigen eene vermeerdering der milicie met 25,000 man, waarvoor het budget van oorlog, nu dat 15 miljoen bedraagt zou verhoogd worden tot 20 miljoen.

De toestand in Mexico.

Een bijzondere brief, in Londen toegekomen, schetst een diep bedroevend tafereel van de huidige gestedheid in Mexico. Wij kunnen daaruit slechts eenige bijzonderheden mededeelen:

« Nooit zag men zulk afsgrijpsel schouwspel als na den val des keizerrijks. In de stad Queretaro alleen zijn, sedert den 15 mei, meer dan twee duizend menschen ter dood gebracht: dit wil zeggen aangehouden, gevangen gezet, zonder ondervraging en rap veroordeeld zonder bewijzen van plichtigheid, en doodgeschoten of gelanghen.»

» Welke is hunne misdaad? Alleen degenen van 't keizerrijk ondersteund te hebben. De slachtoffers zijn Engelschen, Duitschers, Franschen, Amerikanen en andere vreemdelingen. Zij, die hun leven behouden, worden van hunne goederen beroofd, in het gevang geworpen, ofwel veroordeeld tot dwangarbeid aan de ketting langs de groote wegen.

» De wraakzucht van den generaal Porfirio Diaz richt zich ook tegen de geestelijken; men heeft de priesters reeds gedwongen hunne geestelijke kleedij te veranderen; hij, die daaraan niet gehoorzaamt, wordt streng gestraft. Men heeft de kloosters geopend en bijna een duizendtal kloosterzusters zijn op straat gezet. De toestand dezer arme vrouwen, niet gewoon aan andere bezigheden, en blootgesteld aan de mishandeling van zeprevalende en brutale soldaten, moet vreeslijk zijn.

» Er is geen geld meer in Mexico, en nogtans hebben de Juaristen eene belasting van een ten honderd gelegd op al de grondeigendommen, en al de personen, die geld hadden verschoten aan de keizerlijken, gedwongen om eene gelijke som in de schatkist der republiek te storten.

» Honderden der aanzienlijkste inwoners zijn in de hoofdstad Mexico aangehouden, en in 't gevang geworpen, zonder andere misdaden bedreven te hebben dan hunne bijtrekking tot het keizerrijk, zelfs op de enkele verdenking van dit gedaan te hebben. De koophandel is geheel en al dood in Mexico; niets beschermt er nog het leven en de eigendommen der burgers. Er zijn geene rechtbanken en geen ander gouvernement dan dat van den sabel. Iedere bandiet stelt de wet

in zijn gebuurte; Mexico is thans eene aardsche hel.

Men schrijft uit Groot-Brogel, 25 julij: Gisteren avond, omstreeks 6 ure, is de bliksem in het huis geslagen van Hendrik Simons, landbouwer in deze gemeente. Op korte oogenblikken was het gansche gebouw de prooi der vlammen geworden. Men heeft slechts het veer en eenige andere voorwerpen kunnen redden.

Een tweede ongeluk heeft de orrust bij deze vermeerderd. Door de overgrote hitte der vlammen, ging het geweer, dat men niet had kunnen redden, af, en tref de genaamde Christina Evens, van Peer, aan de beide handen en in de borst. M. Vanderdonck, geneesheer te Peer, welke onmiddellijk ter plaats geropen werd, hoopt echter het leven van dit meisje te zullen redden. Alles was verzekerd door de maatschappij de *Schelde*.

— Men schrijft uit Namen, 28 julij: Wij laten hier nog eenige bijzonderheden volgen over den brand van het dorp Felennes. Dinsdag nacht, om 2 ure 's morgens, is de brand begonnen in een onbewoond huis. Door de leenen daken nam de brand eene spoedige uitbreiding en een uur nadien stonden er reeds twintig huizen in volle vlam.

't Is onmogelijk den angst en de verwarring der ongelukkige inwoners te beschrijven. Elk huis dat door de vlammen was aangestast, was onherroepelijk verloren; er was geene hulp mogelijk. De kerk zelve, is bedreigd geweest en alleen door haar schanden dak werd zij gered.

Ten 5 ure 's morgens werden de vlammen tegen gehouden door een huis dat met pannet was gedekt. Er was eene spuit aangevoerd van Wienne en na vele ievrige pogingen, gelukte men er in de vlammen meester te worden maar er lagen 24 huizen in asche; vele kleine landbouwers zijn tot den bezelzak gebracht.

De schade is onberekenbaar; men kent de oorzaak der ramp niet.

— Een heerde van eene andere gemeente gaf zich te Gheel uit voor een grooten eigenaar, en had een meisje dier gemeente ten huwelijk gevraagd. Zij werd door hem uitgenoodigd om gezamenlijk zijne goederen te gaan afzien.

Hiermede opgezet, vertrok zij met hare zuster en haren verloofde, om aan dit vriendelijk verzoek te voldoen. Te Turnhout, waar men moest doorreizen, werd in een hotel eene goede maaltijd gehouden; doch hoe groot was der beide meisjes verwondering, toen, na de maaltijd twee gendarmen den verloofde bij zijnen kraag vatteden en naar de gevangenis leidden. De meisjes zijn naar Moll gedaagd om bij den vrederechter in 't verhoor te komen. Het schijnt dat de heer slechte zaken maakte, waarvoor hij aan het gerecht was aangeklaagd.

— Een fransch blad bevatte onlangs de volgende opgaven van in den laatste tijd bestede prijzen voor geschiedkundige rariteiten, zoo als die bij verschillige veilingen hebben kunnen gelden. De opgaven loopen over de laatste 50 jaren, en de merkwaardigste voorbeelden zijn de navolgende:

De ivooren stoel, dien de stad Lubeck aan Gustaaf Wasa schenkte, is in 1823 voor 58.000 gl. aan den heer Schinkel kamerheer des konings van Zweden, verkocht.

Het gebedenboek van Karel I van Engeland, dat hij nog op het schavot in de hand hield, werd, in 1825, te Londen voor 100 p. verkocht.

De rok, die Karel XII bij Pultawa droeg, en die de overste Roson bewaarde is, in 1826, te Edinburg voor 22.000, p. of ruim 350.000 fr. verkocht.

Voor een paar dansschoenen van Lodewijk XIV betaalde een zekere Jerson eene buitengewone, niet genoemde som.

Een tand van Newton gold, in 1816, 16,595 fr. en werd door een lord gekocht, die hem in een ring liet zetten. De tand is nog steeds in het bezit van de familie des lords.

Voor eenen tand van Heloise bood een andere lord te vergeefs 100.000 fr.

De hoed die Napoleon I bij Eylau droeg, was doktor de la Croix 1.920 fr. waard.

Sir James Burrell kocht de pen, waarmede de vrede van Amiens getekend werd voor 12.000 fr.

De schedel van Descartes gold 100 fr., de pruik van Kant 200 fr., de stok van Voltaire 500 fr., en eene vest van Jean Jacques 950 fr.

— Een amerikaan, de heer Beckway, zal binnen kort in de wereldtentoonstelling van Parijs een restaurant openen die zonder twijfel de grootste aantrekkelijkheid zal uitmaken van de laatste dagen der expositie.

De heer Beckway, wiens fortuin aanzienlijk is, heeft sedert lang de drift om open te kweken, en hij bezit er meer dan 20, wier opvoeding oneindige zorgen heeft vereischt. Hij heeft er 7 of 8 naar Parijs overgebracht die den dienst van

garçon in het nieuw gesticht zullen doen.

Wij hebben, zegt een parijzer dagblad, het genoegen gehad eene repetitiebunne of oefening bij te wonen, en het is waarlijk een zeer zondeling schouwspel. Zoodra een bezoeker binnentreedt, komen de garçons-apan, sei-oon verkleed, rond hem, ondoen hem van zijnen hoed, en als hij gezeten is bieden zij hem de kaart aan, en wachten met de serviet op den arm.

Aan deze kaart is een potlood vastgehecht, met welken men het menu aanteeft. Dit gedaan, verhaast zich de garçon die kaart naar de keuken te dragen, en weinige oogenblikken nadien ziet hij hem weder terug met het eerste gerecht, dat hij voor u plaats met eenen oorecht komieken ernst.

Tegenover de dames zijn zij vervuld van beleeftheden, en doen zij duizende poetsen om zich beminnelijk te maken. Als er gebeld wordt, komen zij haastig naar u geloopt niet onder het komep van *Voilà M'sieu*, maar zij doen eenen lichten scheeuw hooren.

Als gij met eten gedaan hebt, dan hoeft gij maar het woord *bill* uit te spreken en de rekening ligt op uwe telloor.

De grootste hinderpaal die M. Beckway te overwinnen heeft gehad, is het nagerecht. Wat deze garçons hem aan snoepertijen hebben gekost, vooral hij er in gelukt is hun eerbied voor de lekkernijen, die zij moeten overdragen, in te boezemen, is onberekenbaar, en nog moet de meester dan altijd het oog in 't zeil houden om hen te bewaken. Deze restaurant zal stellig veel nieuwsgierigen uitlokken, te meer daar de garçons nooit de gesprekken der bezoekers zullen affluisteren, en daar zij in de heilige onbekendheid van het drinkgeld zijn opgevoed.

Italië.

Er is ernstig spraak van eene nieuwe poging welke Garibaldi zou wagen tegen Rome. Doch het fransche gouvernement heeft aan Victor Emmanuel laten weten dat hij zorg moest dragen van de conventie van september in al hare deelen uit te voeren.

Het fransche kabinet gaf daarbij als zijne verwachting te kennen, dat de italiaansche regering zonder aanzien van persoon, populariteit of positie (lees *Garibaldi*!) met de niterste strengheid zou te werk gaan tegen ieder, die trachten mocht dit verdrag door een aanval op Rome. Zeker is het dat graaf Aresé, de vertrouwde onderhandelaar tusschen Napoleon en Victor Emmanuel, de gansche week in het paleis der Tuilerien vertoefde en eergisteren met instructien naar Florencie vertrok.

Oostenrijk.

KEIZERIN CHARLOTTE.

Men leest in een blad:

« De *Mémorial diplomatique* bevat over de ziekte van keizerin Charlotte een artikel hetwelk wij geaazeld hebben over te nemen uit oorzaak van zijn twijfelachtigen aard. Dewijl wij het echter in bijna al de dagbladen zien opgenomen, willen wij er onze lezers niet van berooven; echter laten wij natuurlijk al de verantwoordelijkheid ervan aan den *Mémorial*.

» Zie hier hoe de *Mémorial diplomatique* zich uitdrukt:

» Indien wij eenen brief uit Triest moeten gelooven, geschreven door een geloofwaardigen persoon, schijnt het vermoeden, dat de keizerin Charlotte, voor haar vertrek naar Europa vergiftigd is, geen gewaagd vermoeden te zijn.

» Het gevoelde oog van zulk een bekwaam doktor als Bulkens is, werd getroffen door de teekens welke de toestand der doorluchtige ziekte aanbieft.

» Hoe hevig en smertelijk de aandoeningen waren, welke de keizerin sedert haar vertrek uit Mexico heeft gehad, zouden zij, volgens de wetten der ziekteleer, de eenige oorzaak zijn van de zinneloosheid en der zedelijke verstompingen, welke haar schtereenvolgens aanvallen, en de wetenschap schijnen uit te dagen.

» Het is stellig, dat H. M., welke in de maand julij 1866, nauwelijks te Vera-Cruz ingescheept, werd aangetast door eene slapeloosheid, veroorzaakt door eenen toevloed van bloed naar het hoofd, welk gedurende den ganschen overtocht voortduerde. Sedert dien tijd heeft men bij haar teekenen opgemerkt, welke eene groote onstelliging in het bloed aanduiden, en die het onmogelijk is op eene andere wijze, dan door de naderde werking van een natuurlijk vergift, uit te leggen.

» Aldus doet alles vermoeden, dat er door de verraders, waarvan 't hof te Chapultepec naar al te veel omringd was, een vergift aan H. M. was ingegeven, en dat zij bij het verlaten van

Mexiko de kiem meevoerde van de verschrikkelijke ziekte, welke den 4 oktober te Rome ontbreef.

» Inderdaad beweerden zekere amerikaansche dagbladen, welke stellig met het verschrikkelijk geheim bekend waren, eenige dagen na het vertrek der keizerin, dat H. M. gedurende haren overtocht duidelijke teekenen van zinneloosheid had gegeven; welnu, die tijding, welke alstoen voorbarig was, moest slechts eenige maanden later bevestigd worden.

» De keizerin gevoelde, bij instinkt, de waarheid; want van het oogenblik dat hare geestvermogens in verwarring begonnen te komen, kwam zij op het denkbeeld dat zij vergiftigd was, en zij bleef steeds in die overtuiging.

» De korrespondent eindigt zijnen brief met te zeggen, dat de doorluchtige ziekte zal onderworpen worden aan eene behandeling, welke te gelijker tijd zal plaats hebben om haren geest te bedaren en de uitwerksels der ontsteking van het bloed te doen verdwijnen; en indien die behandeling, gelijk doktor Bulkens het vermoedt, gelukt, dan zal de genezing, welke ongetwijfeld lang zal duren, nog mogelijk zijn.»

Het *Journal hebdomadaire de médecine* zegt van zijnen kant, opzichts den toestand der keizerin Charlotte:

« De konsultatie, welke de verledene week te Miramare heeft plaats gehad, heeft tot uitslag gehad dat de beide geneesheeren, M. Riedel en Heek, van de latere behandeling der doorluchtige keizerin hebben afgezien. Doktor Bulkens, directeur der zinneloozen-kolonie, te Gheel, heeft zich met die zending gelast, alsook met de overvoering der keizerin naar België.

» De beide geneesheeren, welke wij genoemd hebben, hebben zich tegen eene gedwongene overvoering der vorstin verzet, door te verklaren dat die overvoering ernstige gevolgen kon hebben. M. Bulkens, integendeel, denkt dat hij er in zal gelukken de keizerin te doen besluiten te vertrekken.

» Sedert hare eerste samenkomst met de koningin der Belgen, verlaat de keizerin hare vertrekken niet meer en weigert zij meer dan ooit, enig horegemaand voedsel te nemen. Toen men haar voor de eerste maal voorstelde naar Brussel te vertrekken, antwoordde de ziekte met kracht: Hier zal ik mijnen Maximiliaan afwachten, al moest ik nog veertig jaren wachten.

» Zij weet nog niets van het treurig einde des keizers. Toen doktor Riedel afscheid van haar nam, zegde de keizerin: Vaarwel, gij zijt gelukkig, want gij kunt naar uwe familie terug keeren.

» De koningin der Belgen verhuift te Triest, en zij is voornemens de keizerin naar Brussel te vergezellen.»

Mexiko.

Men meldt officieel, dat de president Juarez en zijn kabinet, den 1° julij, uit San Luis de Potosi zijn vertrokken om naar Mexico terug te keeren. De bevolking hier staat maakt toebereidselen om Juarez lusterrijk, als de vrijzaker der republiek te ontvangen.

De soldaten van het vreemd legioen, welke onlangs te Mobile zijn aangekomen, hebben eene inlichting over de kapitulering van Vera Cruz gegeven. Het zijn de vreemde kooplieden en konsuls, welke de officieren van het legioen hebben overgehald zich over te geven, terwyl zij hun een hulpgeld van 20.000 piasters beoefden.

De konsuls van Frankrijk, Engeland en Pruisen hebben op hunne kosten het vaartug bevracht, hetwelk het legioen naar Mobile heeft aangevoerd; doch er werden slechts 3000 dollars onder de soldaten van dit legioen uitgedeeld.

Al de nationaliteiten zijn in dit korps van 500 man vertegenwoordigd. Men telt in hetzelfde 200 Spanjaarden en een 100tal Mexicanen; het overige is samengesteld uit Franschen, Belgen, Oostenrijkers, Pruisen, Italianen, enz.

Het grootste gedeelte der manschappen, welke te Mobile ontscheept zijn, hebben gebrek aan hulpmiddelen.

Nieuw-York, 25 julij.

Het lijk van Maximiliaan is gebalsemd en naar Vera-Cruz overgebracht.

Londen, 26 julij.

Uit Mexico wordt gemeld dat Juarez al de katholieke kloosters onder sequester heeft gesteld. De generaal Cortina gaat de lijn van den Rio-Grande bezetten.

Maximiliaan heeft, bij testament, aan de weduwen der generaals Mejia en Ibramon honderd duizend dollars geschonken.

Het gerucht is in omloop dat men geweigerd heeft den heere Dano zijne reispassen te geven.